Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B**

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 658/2002

af 15. april 2002

om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af ammoniumnitrat med oprindelse i Rusland

(EFT L 102 af 18.4.2002, s. 1)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
►**M1**	Rådets forordning (EF) nr. 993/2004 af 17. maj 2004	L 182	28	19.5.2004
►**M2**	Rådets forordning (EF) nr. 945/2005 af 21. juni 2005	L 160	1	23.6.2005

▼B

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 658/2002

af 15. april 2002

om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af ammoniumnitrat med oprindelse i Rusland

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (i det følgende benævnt »grundforordningen«) ([1]), særlig artikel 11, stk. 2 og 3,

under henvisning til forslag forelagt af Kommissionen efter konsultation i det rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. **PROCEDURE**

1. **Tidligere undersøgelser**

(1) I maj 1994 godtog Kommissionen ved afgørelse 94/293/EF ([2]) tilsagn vedrørende importen af ammoniumnitrat med oprindelse i Litauen og Rusland efter en regional antidumpingprocedure vedrørende importen til Det Forenede Kongerige. Det tilsagn, der blev godtaget fra de russiske myndigheder, blev imidlertid misligholdt i løbet af det første år, det blev anvendt.

(2) I juni 1994 blev der indledt en antidumpingundersøgelse, som omfattede hele Fællesskabet, vedrørende importen af ammoniumnitrat med oprindelse i Litauen og Rusland på grundlag af en klage indgivet af EFMA (European Fertiliser Manufacturers Association). Proceduren blev ved Kommissionens afgørelse 95/344/EF afsluttet med hensyn til importen fra Litauen ([3]), og i august 1995 indførte Rådet ved forordning (EF) nr. 2022/95 ([4]) en endelig antidumpingtold på importen af ammoniumnitrat med oprindelse i Rusland. De foranstaltninger, der var gældende for importen af varer med oprindelse i Rusland, bestod i en variabel told svarende til forskellen mellem 102,9 ECU pr. ton, netto, for varen (mindsteimportprisen) og nettoprisen, cif, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet, i alle tilfælde, hvor sidstnævnte var den laveste.

(3) Efter endnu en undersøgelse, som viste, at disse foranstaltninger var blevet overtaget, blev foranstaltningerne ændret i marts 1998 ved forordning (EF) nr. 663/98 ([5]) til en specifik told på 26,3 ECU pr. ton.

2. **Undersøgelser vedrørende andre lande**

(4) I oktober 1999 blev der indledt en antidumpingundersøgelse vedrørende importen til Fællesskabet af ammoniumnitrat med oprindelse i Litauen, Polen og Ukraine ([6]). Det fremgik af undersøgelsen, at ammoniumnitrat med oprindelse i Polen og Ukraine indførtes til dumpingpriser, hvorved der forvoldtes EF-erhvervsgrenen væsentlig skade, og det blev fastslået, at ammoniumnitrat med oprindelse i Litauen ikke indførtes til dumpingpriser. Derfor blev der ved Rådets forordning (EF) nr. 132/2001 ([7]) indført

([1]) EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2238/2000 (EFT L 257 af 11.10.2000, s. 2).
([2]) EFT L 129 af 21.5.1994, s. 24.
([3]) EFT L 198 af 23.8.1995, s. 27.
([4]) EFT L 198 af 23.8.1995, s. 1.
([5]) EFT L 93 af 26.3.1998, s. 1.
([6]) EFT C 311 af 29.10.1999, s. 3.
([7]) EFT L 23 af 25.1.2001, s. 1.

▼B

endelige antidumpingforanstaltninger for importen af ammoniumnitrat med oprindelse i Polen og Ukraine, og proceduren blev afsluttet med hensyn til Litauen. Der blev indført told i form af et specifikt beløb pr. ton for at sikre foranstaltningernes effektivitet og forhindre enhver form for prismanipulation.

3. **Nuværende undersøgelse**

3.1. *Anmodning om fornyet undersøgelse*

(5) Efter offentliggørelsen den 24. februar 2000 af meddelelsen om det forestående ophør af de gældende antidumpingforanstaltninger vedrørende importen af ammoniumnitrat med oprindelse i Rusland ([1]) modtog Kommissionen en anmodning om en fornyet undersøgelse og en interimsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2 og 3, i grundforordningen indgivet af EFMA (European Fertiliser Manufacturers Association) på vegne af producenter, der tegner sig for en betydelig del af produktionen af ammoniumnitrat i Fællesskabet (i det følgende benævnt »anmodende EF-producenter«). I anmodningen om en fornyet undersøgelse hævdedes det, at der sandsynligvis fortsat eller på ny ville forekomme skadevoldende dumping i forbindelse med importen af varer fra Rusland, hvis foranstaltningerne udløb. Anmodningen om en interimsundersøgelse blev fremsat, fordi de gældende foranstaltninger tilsyneladende ikke var tilstrækkelige til at modvirke de skadelige virkninger af dumpingen.

3.2. *Indledningsmeddelelse*

(6) Kommissionen fastslog efter høring af det rådgivende udvalg, at der forelå tilstrækkelige beviser til at indlede en fornyet undersøgelse, og iværksatte en sådan i henhold til artikel 11, stk. 2 og 3, i grundforordningen ved offentliggørelse af en meddelelse herom i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* ([2]).

3.3. *Undersøgelsesperiode*

(7) Undersøgelsen af, om der fortsat eller på ny ville forekomme dumping og skade omfattede perioden fra 1. juli 1999 til 30. juni 2000 (i det følgende benævnt »undersøgelsesperioden«). Undersøgelsen af de relevante tendenser for en vurdering af, om der fortsat og/eller på ny ville forekomme skade, omfattede perioden fra 1. januar 1996 til udløbet af undersøgelsesperioden (i det følgende benævnt »den undersøgte periode«).

3.4. *Parter, der er berørt af undersøgelsen*

(8) Kommissionen underrettede officielt de anmodende EF-producenter, de eksporterende producenter i Rusland, de importører, brugere og sammenslutninger, som den vidste var berørt af sagen, samt repræsentanterne for det pågældende eksportland om indledningen af den fornyede undersøgelse. Kommissionen sendte spørgeskemaer til de eksporterende producenter, EF-producenter, importører, brugere og sammenslutninger, som den vidste var berørt af sagen, samt til parter, der gav sig til kende inden for den fastsatte frist i indledningsmeddelelsen.

(9) For at give russiske eksporterende producenter lejlighed til at indgive krav om markedsøkonomisk behandling eller individuel behandling, hvis de ønskede det, sendte Kommissionen de pågældende formularer til de eksporterende producenter, som den vidste var berørt af sagen.

(10) Ni EF-producenter, en producent i et analogt land, to importører, en importørsammenslutning og to brugersammenslutninger

([1]) EFT C 52 af 24.2.2000, s. 3.
([2]) EFT C 239 af 23.8.2000, s. 10.

▼B

besvarede spørgeskemaet. Fra det berørte eksportland blev der kun modtaget en besvarelse af spørgeskemaet.

3.5. *Efterprøvning af oplysninger*

(11) Kommissionen indhentede og efterprøvede alle oplysninger, som den anså for nødvendige med henblik på fastsættelse af, om der fortsat eller på ny ville forekomme dumping og skade, og hvad der var Fællesskabets interesser. Kommissionen gav også de direkte berørte parter lejlighed til at tilkendegive deres synspunkter skriftligt og til at blive hørt.

(12) Der blev aflagt kontrolbesøg hos følgende selskaber:

EF-producenter:

— Grande Paroisse SA, Frankrig

— Hydro Agri France, Frankrig

— Kemira Ince Ltd, Det Forenede Kongerige

— Terra Nitrogen, Det Forenede Kongerige

Producent i analogt land:

— Mississippi Chemical Corporation, Yazoo City, USA

B. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

1. Den pågældende vare

(13) Den vare, der er omfattet af undersøgelsen, er samme vare som i den tidligere undersøgelse, dvs. ammoniumnitrat (i det følgende benævnt »den pågældende vare«), et nitrogenholdigt gødningsstof i fast form, der er almindeligt anvendt i landbruget. Det fremstilles af ammoniak og salpetersyre og har et nitrogenindhold på over 28 vægtprocent i pilleform eller i granulatform.

(14) Den pågældende vare henhører under KN-kode 3102 30 90 (ammoniumnitrat, ikke i vandig opløsning) og 3102 40 90 (blandinger af ammoniumnitrat med calciumcarbonat eller andre uorganiske stoffer uden gødningsværdi, med indhold af nitrogen på over 28 vægtprocent).

2. Samme vare

(15) Det fremgik både af den tidligere undersøgelse og undersøgelsen vedrørende andre lande, at ammoniumnitrat er en råvare, hvis grundlæggende kemiske egenskaber er sammenlignelige uanset oprindelsesland. Der er to former for ammoniumnitrat: granulatform og pilleform. Ammoniumnitrat i granulatform har en større diameter og dermed bedre spredningsegenskaber. Det fremgik af undersøgelsen, at importen af ammoniumnitrat med oprindelse i Rusland er i pilleform, og at det meste af den ammoniumnitrat, som EF-erhvervsgrenen fremstiller, er i granulatform. Men da ammoniumnitrat i granulatform og i pilleform har samme kemiske egenskaber og anvendelsesformål, og brugerne anser dem for at kunne erstatte hinanden, kan de betragtes som to forskellige former af samme vare.

(16) Det konstateres derfor, at den vare, der fremstilles og sælges i Fællesskabet af de anmodende EF-producenter, er samme vare som den, der fremstilles i Rusland og sælges på hjemmemarkedet eller til eksport til Fællesskabet. Det samme gør sig gældende for ammoniumnitrat, der sælges på hjemmemarkedet i det analoge land.

C. DUMPING OG SANDSYNLIGHEDEN FOR FORTSAT DUMPING

(17) I overensstemmelse med artikel 11, stk. 2, i grundforordningen er det nødvendigt at undersøge, om foranstaltningernes udløb vil føre til fortsat eller fornyet dumping.

▼B

(18) For at undersøge, om der er sandsynlighed for fortsat dumping, er det nødvendigt at efterprøve, om der finder dumping sted på nuværende tidspunkt, og om det er sandsynligt, at sådan dumping vil fortsætte.

1. **Dumping i undersøgelsesperioden**

1.1. *Eksportmængden til Fællesskabet i undersøgelsesperioden*

(19) Eksporten af ammoniumnitrat fra Rusland steg til 282 000 tons i undersøgelsesperioden, dvs. ca. 20 % af Fællesskabets samlede import af ammoniumnitrat og ca. 5 % af forbruget af ammoniumnitrat i Fællesskabet. Importen lå således kun ganske lidt under det niveau, der konstateredes i forbindelse med den tidligere undersøgelsesperiode, dvs. 340 000 tons mellem april 1993 og marts 1994.

1.2. *Markedsøkonomisk behandling og individuel behandling*

(20) Der blev modtaget krav om markedsøkonomisk behandling og/eller individuel behandling fra tre eksporterende producenter. Da to af selskaberne ikke indgav deres besvarelse af Kommissionens spørgeskema inden for et rimeligt tidsrum, blev det anset for rigtigt ikke at behandle deres formularer yderligere. Det var således ikke muligt at tage hensyn til kravene om markedsøkonomisk behandling og individuel behandling, da de nødvendige oplysninger til en dumpingberegning ikke forelå. De pågældende selskaber blev derfor betragtet som ikke-samarbejdsvillige selskaber i forbindelse med undersøgelsen og blev senere underrettet om, at afgørelserne ville blive baseret på de foreliggende faktiske oplysninger i overensstemmelse med artikel 18 i grundforordningen.

(21) Det konstateredes, at det tredje selskab, som havde indgivet en formular om krav om markedsøkonomisk/individuel behandling, ikke havde eksporteret den pågældende vare til Fællesskabet i undersøgelsesperioden. Da der ikke forelå data om eksportsalg i undersøgelsesperioden, var det ikke muligt at beregne nogen dumping, hverken i forbindelse med den fornyede undersøgelse eller interimsundersøgelsen. Der kunne således hverken blive tale om markedsøkonomisk behandling eller individuel behandling.

1.3. *Analogt land*

(22) Import af varer fra Rusland er omfattet af artikel 2, stk. 7, litra a), i grundforordningen undtagen i tilfælde, hvor der er indrømmet markedsøkonomisk behandling, og det var derfor nødvendigt at fastsætte den normale værdi på grundlag af oplysninger fra et passende tredjeland med markedsøkonomi. I indledningsmeddelelsen foreslog Kommissionen Polen som et passende analogt land, da det var blevet anvendt som analogt land i andre undersøgelser vedrørende samme vare, og produktionsprocesserne og adgangen til råmaterialer kan sammenlignes med, hvad der findes i Rusland.

(23) Der blev modtaget bemærkninger fra EFIA (European Fertiliser Import Association) imod dette valg. Deres vigtigste indsigelse var, at priserne på gødningsstoffer er meget høje på det polske hjemmemarked som følge af det høje niveau for beskyttelse mod import af gødningsstoffer, og at landet også har de højeste gaspriser i Centraleuropa på grund af det monopolistiske statsejede gasdistributionssystem. Som alternativ foreslog EFIA Litauen på grund af landets nære beliggenhed til Rusland og tilsvarende fremstillingsvilkår som i Rusland, mangelen på byttehandel og det forhold, at den eneste litauiske producent køber gas fra en russisk leverandør, som også leverer til de russiske producenter, til priser, som svinger i overensstemmelse med den offentliggjorte nordeuropæiske cif-pris for ammoniak.

▼B

(24) Imidlertid var hverken de kendte polske producenter eller den eneste litauiske producent villige til at samarbejde.

(25) Kommissionen henvendte sig så til producenter i Australien og USA som foreslået af EFMA. Kun en producent fra hvert af disse lande var villig til at samarbejde, og der blev derfor foretaget en yderligere undersøgelse af omfanget af deres respektive salg på hjemmemarkedet udtrykt i andel af hjemmemarkedet, og det blev undersøgt, om deres salg på hjemmemarkedet var repræsentativt sammenlignet med den russiske eksport til Fællesskabet. Undersøgelsen viste, at begge producenter havde et repræsentativt salg på hjemmemarkedet, men at den australske producent ikke havde nogen særlig konkurrence på sit hjemmemarked. Selv om producenten i USA også havde et betydeligt salg på hjemmemarkedet, var selskabet i priskonkurrence med både indenlandske og udenlandske selskaber. USA blev derfor valgt som det bedst egnede analoge land.

(26) Den amerikanske producents salg af ammoniumnitrat på hjemmemarkedet blev undersøgt, og det blev konstateret, at det var repræsentativt sammenlignet med det russiske eksportsalg af ammoniumnitrat til Fællesskabet.

(27) Efter offentliggørelsen af oplysningerne hævdede EFIA, at mangelen på samarbejdsvilje fra den eneste litauiske producent ikke burde have forhindret Kommissionen i at anvende Litauen som analogt land, da den havde relevante oplysninger til rådighed fra den nylige antidumpingprocedure vedrørende importen af ammoniumnitrat fra Litauen, Ukraine og Polen ([1]). Der var tale om overlapning af undersøgelsesperioderne i de to procedurer. Overlapningen var imidlertid begrænset til de tre første måneder af undersøgelsesperioden for nærværende undersøgelse. I overensstemmelse med artikel 6, stk. 1, i grundforordningen skal undersøgelsesperioden normalt omfatte en periode på seks måneder umiddelbart forud for indledningen af proceduren for at sikre repræsentative undersøgelsesresultater. Under disse omstændigheder blev det fastslået, at oplysninger fra de tre første måneder af undersøgelsesperioden ikke ville være tilstrækkeligt repræsentative for det sæsonbestemte og flygtige marked for ammoniumnitrat. Det er også nødvendigt at understrege, at det ville være i strid med bestemmelserne i artikel 19, stk. 6, i grundforordningen, hvis oplysninger, der er modtaget i forbindelse med en bestemt procedure til et præcist formål, anvendes i en anden procedure til et andet formål i et tilfælde, hvor den berørte part endog har givet udtryk for, at den ikke er villig til at samarbejde i forbindelse med den anden undersøgelse. Argumentet blev derfor afvist.

1.4. *Normal værdi*

(28) Som nævnt blev den normale værdi beregnet på grundlag af de oplysninger, der blev efterprøvet hos selskabet i USA, som samarbejdede fuldt ud i forbindelse med undersøgelsen.

(29) For at fastslå, om samme vare solgtes på markedet i USA i normal handel, blev salgsprisen ab fabrik på hjemmemarkedet sammenlignet med samtlige produktionsomkostninger (dvs. fremstillingsomkostningerne plus SA & G-omkostninger). Da de vejede gennemsnitlige salgspriser var højere end den vejede gennemsnitlige enhedsomkostning, blev den normale værdi fastsat på grundlag af den vejede gennemsnitlige salgspris i undersøgelsesperioden.

(30) Både EFIA og den samarbejdsvillige russiske eksportør hævdede, at der burde foretages en nedadgående justering af den beregnede normale værdi under hensyn til de høje gaspriser, som producenterne i USA betalte. For det første blev den normale værdi ikke

([1]) EFT L 23 af 25.1.2001, s. 1.

▼B

beregnet, men blev fastsat på grundlag af fortjenstgivende salgspriser på hjemmemarkedet i USA. For det andet blev det fastslået, at selv om gas er et vigtigt omkostningselement i produktionen af ammoniumnitrat, styres hjemmemarkedet for ammoniumnitrat i USA af konkurrence, og der findes en omfattende import. Der fremkom ingen beviser for, i hvilket omfang højere gaspriser på markedet i USA ville have berørt salgspriserne for ammoniumnitrat på hjemmemarkedet i undersøgelsesperioden. Endelig ville det ikke have haft nogen virkninger for den endelige antidumpingtold, hvis høje gaspriser i vid udstrækning skulle have berørt salgspriserne for ammoniumnitrat på hjemmemarkedet, da den konstaterede dumpingmargen ikke ville have været lavere end skadesmargenen. Under disse omstændigheder blev argumentet afvist.

1.5. *Eksportpris*

(31) Da den eneste samarbejdsvillige eksporterende producent ikke eksporterede den pågældende vare til Fællesskabet i undersøgelsesperioden, blev eksportprisen fastsat på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger, i dette tilfælde Eurostat-statistikker med cif-priser, frit Fællesskabets grænse, i overensstemmelse med artikel 18 i grundforordningen.

1.6. *Sammenligning*

(32) Den normale værdi blev sammenlignet med eksportprisen ab fabrik. Metoden blev anvendt for at tage hensyn til forskelle i interne transportomkostninger i lande med og uden markedsøkonomi, som især påløber i forbindelse med en bulkvare som den pågældende vare, for hvilken transportomkostningerne udgør en meget stor del af salgsprisen. Der blev således foretaget passende justeringer af eksportprisen, cif, for omkostninger til transport fra fabrik til havn, havnefaciliteter, forsikrings- og fragtomkostninger.

(33) Det konstateredes, at omkostningerne til transport af ammoniumnitrat i USA styres af markedet, og at transportvirksomhederne konkurrerer indbyrdes. Da USA er et konkurrencedygtigt marked, blev de jernbanetariffer, der blev fastlagt i forbindelse med undersøgelsen af den pågældende vare i USA, anvendt proportionelt med de russiske eksporterende producenters eksportpriser, frit Fællesskabets grænse, på grundlag af det vejede gennemsnit af den anslåede afstand til Fællesskabets grænse for alle »eksportorienterede« (se betragtning 37) russiske producenter.

1.7. *Dumpingmargen*

(34) I overensstemmelse med artikel 2, stk. 11 og 12, i grundforordningen blev den landsdækkende dumpingmargen fastlagt på grundlag af en sammenligning af den vejede gennemsnitlige normale værdi og den vejede gennemsnitlige eksportpris ab fabrik. Den landsdækkende dumpingmargen er udtrykt i procent af prisen cif, frit Fællesskabets grænse, 115,8 %.

2. **Sandsynligheden for fortsat dumping**

(35) Som angivet i betragtning 34 konstateredes det, at den pågældende vare blev eksporteret til Fællesskabet til dumpingpriser i undersøgelsesperioden. Den konstaterede dumpingmargen var desuden meget højere end i den tidligere undersøgelse.

(36) En række informationskilder blev gennemgået i forbindelse med undersøgelsen af, om det var sandsynligt, at der fortsat ville finde dumping sted på et højt niveau og i betydelige mængder. Først blev oplysninger fra den eneste samarbejdsvillige russiske producent anvendt. Den pågældende producent eksporterede til tredjelande, men ikke til Fællesskabet. Dernæst blev undersøgelsen så i mangel af et samarbejdsvilligt selskab med eksport

▼B

til markedet i Fællesskabet også i overensstemmelse med artikel 18, stk. 1, i grundforordningen baseret på Eurostat-oplysninger såvel som oplysninger fra anmodningen om en fornyet undersøgelse, hvilket gjorde det muligt at foretage prognoser af sandsynlige fremtidige eksportmængder til Fællesskabet.

(37) Hele kapaciteten til produktion af ammoniumnitrat i Rusland anslås til omkring 8 900 000 tons (dvs. 1,6 gange forbruget i Fællesskabet i undersøgelsesperioden), hvoraf de »eksportorienterede« producenters produktionskapacitet (dvs. almindeligvis producenter, som har rimelig adgang til en havn) anslås til mindst 4 500 000 tons. Selv om kapacitetsudnyttelsen svinger meget mellem forskellige selskaber og fra år til år, anslås det lokale forbrug kun til omkring 2 200 000 tons. I betragtning af den nuværende russiske eksport til andre tredjelande (2 189 000 tons i 1999) betyder det, at der stadig er betydelig kapacitet til rådighed for produktion til eksport, og dette kunne potentielt anvendes til at øge den eksisterende eksport til Fællesskabet, hvis foranstaltningerne udløber.

(38) Så sent som i 1996 udgjorde Ruslands eksport til Fællesskabet 40 % af landets samlede eksport ([1]) af den pågældende vare. Dette betyder sammenholdt med, at mange tredjelande (USA, Australien, Polen og Ungarn) vedtog handelsmæssige beskyttelsesforanstaltninger mod import fra Rusland, at Kina siden 1997 aktivt har fulgt en strategi for at erstatte importen med hjemmemarkedsproduktion, og at forbruget på hjemmemarkedet i Rusland sandsynligvis vil forblive på et forholdsvis lavt niveau i den nærmeste fremtid, at der er større sandsynlighed for, at russiske producenter vil dirigere yderligere produktion til markedet i Fællesskabet.

(39) Under hensyn til det nuværende prisniveau på markedet i Fællesskabet vil de russiske eksporterende producenter sandsynligvis fortsætte med at føre en politik med dumpingpriser for at genvinde tabte markedsandele. Dette bekræftes også ved den prispolitik, de russiske eksportører fører på deres mest betydningsfulde markeder uden for Fællesskabet og USA.

(40) Selv om det forudses, at verdensforbruget af gødningsstoffer vil stige i 2004, forventes det, at størsteparten af stigningen vil finde sted i Asien, især i Kina og Indien. Kina og Indien har imidlertid udviklet en massiv kapacitet til at producere gødningsstoffer for at nedbringe importniveauet. Kina har indført forbud mod import af nitrogenholdige gødningsstoffer, også ammoniumnitrat.

(41) Som nævnt i betragtning 21 eksporterede den ene eksporterende producent, som samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen, ikke til Fællesskabet i undersøgelsesperioden. Selv om den pågældende producent havde en stor produktionskapacitet i undersøgelsesperioden, havde selskabet kun begrænset uudnyttet kapacitet, og derfor ville en omfattende produktion til eksport til Fællesskabet, hvis foranstaltningerne udløb, gøre det nødvendigt at reducere salget på andre markeder. I betragtning af den store eksportmængde og dumpingmargen i undersøgelsesperioden for andre eksportører, ville det ikke have ændret undersøgelsesresultatet vedrørende sandsynligheden for fortsat dumping for landet som helhed, selv om den pågældende eksportør havde solgt varer til Fællesskabet til ikke-dumpingpriser efter foranstaltningernes udløb.

(42) EFIA fremførte, at der siden de nylige terroristangreb i USA har været en stigning i alle relaterede omkostninger som forsikrings-, transport-, losse-, lager- og håndteringsomkostninger, og at det vil afspejle sig i højere priser på importerede gødningsstoffer, idet importørerne også skal have dækket disse omkostninger. Argumentet blev imidlertid ikke understøttet, da der ikke blev fremlagt beviser for, at dette ville have større virkninger for

([1]) ***Kilde*: Eurostat — Comext »Russisk eksport«.**

▼B

eksportpriserne fra Rusland end for hjemmemarkedspriserne i USA. Der kan kun tages hensyn til udviklingen efter undersøgelsesperioden, hvis det kan påvises, at en sådan udvikling vil gøre undersøgelsesresultaterne ubrugelige, og den planlagte indførelse af en antidumpingtold tydeligvis er uhensigtsmæssig. Dette var ikke tilfældet i denne sag, og argumentet blev derfor afvist.

3. **Konklusion**

(43) Der blev ikke konstateret noget i løbet af undersøgelsen, som kunne tyde på, at den fastlagte dumpingmargen eller det fastlagte omfang af dumpingeksporten i undersøgelsesperioden ville forsvinde eller blive mindre, hvis foranstaltningerne udløber. Det konstateredes, at de russiske producenter har en betydelig reservekapacitet, og at en ophævelse af foranstaltningerne sandsynligvis vil føre til yderligere dumpingeksport til Fællesskabet. Det blev derfor konkluderet, at der er sandsynlighed for fortsat dumping på et højt niveau og i større mængder, hvis foranstaltningerne udløber.

D. **DEFINITION AF ERHVERVSGRENEN I FÆLLESSKABET**

(44) Af de elleve anmodende EF-producenter, besvarede en ikke spørgeskemaet (Sefanitro), og en indgav ikke tilstrækkelige oplysninger (Chemical Industries of Northern Greece). De pågældende selskaber blev derfor anset for at være ikke-samarbejdsvillige selskaber og kunne ikke betragtes som del af EF-erhvervsgrenen. Undersøgelsen fastslog, at de øvrige ni samarbejdsvillige producenter tegnede sig for over 85 % af produktionen af ammoniumnitrat i Fællesskabet i undersøgelsesperioden. De udgør således EF-erhvervsgrenen som omhandlet i artikel 4, stk. 1, og artikel 5, stk. 4, i grundforordningen.

E. **ANALYSE AF SITUATIONEN PÅ MARKEDET I FÆLLESSKABET**

1. **Indledende bemærkning**

(45) Indførelsen af antidumpingforanstaltninger for import af ammoniumnitrat med oprindelse i Rusland i 1995 betød på første stadium en betydelig forbedring af de anmodende EF-producenters økonomiske situation, navnlig finansielle resultater som følge af prisstigningen mellem 1995 og 1996.

2. **Forbrug**

(46) Forbruget i Fællesskabet blev fastlagt på grundlag af EF-erhvervsgrenens salg på markedet i Fællesskabet som angivet i besvarelserne af spørgeskemaet, andre EF-producenters salg på markedet i Fællesskabet (både ikke-samarbejdsvillige og producenter, som ikke var med i anmodningen) som angivet i klagen og importmængden til Fællesskabet fra det berørte land og alle andre tredjelande på grundlag af Eurostat.

På dette grundlag faldt forbruget i Fællesskabet 13 % mellem 1996 og undersøgelsesperioden, dvs. fra 6 328 000 tons i 1996 til 5 525 000 tons i undersøgelsesperioden. Forbruget faldt især mellem 1996 og 1997 og var så forholdsvis stabilt indtil udgangen af undersøgelsesperioden.

3. **Import fra det berørte land**

3.1. *Omfang og markedsandel*

(47) Den samlede import af ammoniumnitrat til Fællesskabet fulgte en nedadgående tendens i den undersøgte periode (- 28 %), men den steg ganske lidt mellem 1999 og undersøgelsesperioden.

Importen fra Rusland faldt betydeligt i den undersøgte periode, navnlig fra 1997. Udviklingen var tilsyneladende resultatet af meddelelsen om genåbning af undersøgelsen i 1997, hvis konklu-

▼B

sioner, der blev offentliggjort i 1998, førte til ændring af antidumpingforanstaltningerne det pågældende år, samt resultatet af den betydelige stigning i importen fra visse andre tredjelande, som havde draget fordel af, at der var indført antidumpingtold på import fra Rusland. Mellem 1996 og udgangen af undersøgelsesperioden faldt importen fra Rusland 74 %, medens anden import steg 30 %.

(48) Markedsandelen for importen fra Rusland faldt 12 procentpoints i den undersøgte periode. I undersøgelsesperioden udgjorde den stadig 5 % af forbruget i Fællesskabet og en stor del af den samlede import, nemlig 20 %.

3.2. *Priser*

(49) Efter indførelsen af foranstaltninger i 1995 faldt de gennemsnitlige importpriser 45 % mellem 1996 og undersøgelsesperioden som angivet i Eurostat.

3.3. *Prissammenligning*

(50) Kommissionen undersøgte, om de eksporterende producenter i det berørte land underbød EF-erhvervsgrenens priser i undersøgelsesperioden. Til analysen var det nødvendigt at justere de eksporterende producenters priser til et niveau frit Fællesskabets grænse, leveret ab kaj, told betalt og sammenlignet i samme handelsled med EF-producenternes priser ab fabrik, i begge tilfælde for varer i sække. Dette blev gjort, fordi de importerede varer altid er i sække, hvorimod EF-erhvervsgrenen solgte sine varer både i sække og som bulkvarer. Der blev foretaget justeringer om nødvendigt. Undersøgelsen viste også, at varer i granulatform i gennemsnit blev solgt til en højere pris end varer i pilleform. Der blev derfor foretaget en justering på 3,1 EUR pr. ton til prissammenligningen. Dette beløb er den gennemsnitlige prisforskel på ammoniumnitrat i granulatform og i pilleform, som EF-erhvervsgrenen solgte i undersøgelsesperioden.

(51) EFIA hævdede, at der burde have været justeret for den dårligere kvalitet af den vare, der indførtes fra Rusland. Det blev imidlertid fastslået ved undersøgelsen, at kvaliteten af den pågældende vare med oprindelse i Rusland er blevet bedre i de senere år, og at den er kommet på højde med de højere europæiske standarder. Argumentet blev derfor afvist.

(52) På dette grundlag er den konstaterede landsdækkende prisforskel udtrykt i procent af EF-producenternes priser 27,7 %. Forskellen er stadig 3,2 %, når antidumpingtolden føjes til eksportprisen. Endvidere blev EF-erhvervsgrenens priser trykket, da den havde tab på 18 %.

4. **EF-erhvervsgrenens økonomiske situation**

4.1. *Produktion*

(53) EF-erhvervsgrenens produktion faldt 17 % mellem 1996 og undersøgelsesperioden, dvs. fra 4 713 000 tons til 3 903 000 tons. Der var en mindre stigning mellem 1997 og 1998, men produktionen faldt igen i 1999.

4.2. *Kapacitet og kapacitetsudnyttelse*

(54) Kapaciteten og kapacitetsudnyttelsen blev ikke anset for at være betydningsfulde indikatorer for denne type produktion og industri, da de er påvirket af, at også andre produkter produceres med samme produktionsudstyr. På grundlag af naturgas omdannet til ammoniak produceres der flere forskellige produkter på samme produktionslinjer. EF-erhvervsgrenens samlede produktionskapacitet var forholdsvis stabil i hele den undersøgte periode. Kapacitetsudnyttelsen faldt fra 56 % i 1996 til 46 % i 1997 og var efterfølgende stabil.

▼B

4.3. *Salget i Fællesskabet*

(55) EF-erhvervsgrenens salg faldt fra 4 238 000 tons i 1996 til 3 766 000 tons i undersøgelsesperioden, dvs. 11 %. Nedgangen var mest mærkbar mellem 1996 og 1997 med 15 %.

4.4. *Lagerbeholdninger*

(56) Lagerbeholdningerne blev ikke anset for at være en gyldig skadesindikator, fordi salget er sæsonbestemt, og ammoniumnitrat delvis oplagres af producenterne selv og delvis af landbrugersammenslutningerne.

4.5. *Markedsandel*

(57) EF-erhvervsgrenens markedsandel faldt mellem 1996 og 1997 og genindvandt så 1,2 procentpoints mellem 1996 og undersøgelsesperioden. I undersøgelsesperioden var den 68,2 % sammenlignet med 67 % i 1996.

4.6. *Priser og faktorer, som påvirker priserne*

(58) EF-producenternes gennemsnitlige nettosalgspriser faldt fra 133 ECU pr. ton i 1996 til 99 ECU pr. ton i undersøgelsesperioden, dvs. 25 %. Faldet var særlig markant mellem 1996 og 1999 (- 28 %). Ud over pristrykket fra den pågældende import kunne andre faktorer have bidraget til faldet i priserne, såsom faldende efterspørgsel på markedet i Fællesskabet mellem 1996 og 1997, importen fra lande, der er omfattet af Rådets forordning (EF) nr. 132/2001, og det kinesiske forbud mod import af nitrogenholdige gødningsstoffer, som indførtes i 1997.

4.7. *Rentabilitet og udbytte på investeringer*

(59) EF-erhvervsgrenens vejede gennemsnitlige rentabilitet forringedes med 37 procentpoints mellem 1996 og undersøgelsesperioden, fra 18,6 % til - 18,0 %. Denne tendens bør ses i lyset af prisudviklingen, som viste et tilsvarende mønster, og prisen på naturgas, som steg fra tredje kvartal i 1999.

I den undersøgte periode fulgte udbyttet på investeringer samme tendens som rentabiliteten.

4.8. *Likviditet*

(60) EF-erhvervsgrenens likviditet i forbindelse med salget af ammoniumnitrat fulgte rentabilitetskurven meget tæt.

4.9. *Evne til at rejse kapital*

(61) På grund af strukturen i de klagende selskaber, dvs. at gødningsstofproducenterne er en del af store kemiske grupper, som også handler med andre varer, var det ikke muligt at fastlægge deres evne til at rejse kapital alene i forbindelse med den pågældende vare, og det blev derfor ikke anset for at være en betydningsfuld indikator i forbindelse med bestemmelsen af skade.

4.10. *Beskæftigelse og lønninger*

(62) Beskæftigelsen i EF-erhvervsgrenen faldt mellem 1996 og undersøgelsesperioden fra 1 986 til 1 608 ansatte, dvs. - 19 %. Med hensyn til de generelle lønninger fulgte disse samme faldende tendens i forhold til nedgangen i antallet af ansatte.

4.11. *Investeringer*

(63) Investeringstallene lå på et forholdsvis stabilt niveau i hele den undersøgte periode. Disse tal vedrører investeringer i tidligere led inden produktionen af ammoniumnitrat. De vigtigste investeringer mellem 1996 og undersøgelsesperioden var investeringer i produktionsfaciliteter til salpetersyre, som er råmateriale til

▼B

produktionen af ammoniumnitrat, men også anvendes til andre formål såsom fremstilling af UAN-opløsninger.

4.12. *Dumpingmargen*

(64) Hvad angår virkningerne for EF-erhvervsgrenen af omfanget af den faktiske dumpingmargen, kan disse ikke anses for at være ubetydelige i betragtning af omfanget og priserne på importen fra de berørte lande.

5. **Konklusion**

(65) Som beskrevet i betragtning 45 betød indførelsen af antidumpingforanstaltninger for import af ammoniumnitrat med oprindelse i Rusland i 1995 på første stadium en betydelig forbedring af de anmodende EF-producenters økonomiske situation. Fra 1997 begyndte situationen imidlertid igen at blive dårligere. Bortset fra markedsandelene, som øgedes lidt på grund af prisfald, var udviklingen negativ i forbindelse med alle andre skadesindikatorer såsom produktion, salgsmængde, priser, rentabilitet, udbytte på investeringer, likviditet og beskæftigelse. Navnlig det bratte fald i EF-erhvervsgrenens salgspriser havde negative virkninger for rentabiliteten. Som bekræftet i forordning (EF) nr. 132/2001 bør udviklingen ses i lyset af den stigende forekomst på markedet i Fællesskabet af importerede varer fra disse lande som har overtaget mere end halvdelen af Ruslands markedsandele og underbudt EF-erhvervsgrenens priser betydeligt.

(66) Ifølge Eurostat lå de russiske priser uden den specifikke told, der indførtes i 1998, under Polens og Ukraines salgspriser i hele den undersøgte periode (27 % under i undersøgelsesperioden), bortset fra i 1997, hvor de lå på samme niveau.

F. SANDSYNLIGHEDEN FOR FORNYET SKADE

1. **Ændringer med hensyn til dumping og EF-erhvervsgrenens situation**

1.1. *Ændring i omstændighederne med hensyn til dumping*

(67) Undersøgelsen viste, at dumpingmargenen er blevet betydelig større end den dumpingmargen, der blev beregnet i den tidligere undersøgelse, som førte til de gældende foranstaltninger. Den beregnede dumpingmargen i den tidligere undersøgelse var på 41,9 %, hvilket er meget lavere end den, der blev beregnet i nærværende undersøgelse (115,8 %).

1.2. *Ændring i omstændighederne med hensyn til EF-erhvervsgrenens situation*

(68) Undersøgelsen viste, at EF-erhvervsgrenen led store tab mellem 1998 og undersøgelsesperioden. Situationen er endog værre end den var i forbindelse med den undersøgelse, som førte til de gældende foranstaltninger, f.eks. var tabene næsten tre gange større i denne undersøgelses undersøgelsesperiode end i undersøgelsesperioden for den tidligere undersøgelse, som blev afsluttet ved forordning (EF) nr. 2022/95.

(69) Der var betydelige prisunderbud i næsten hele den periode, hvor der var told på importen fra Rusland. I marts 1998 var det nødvendigt at erstatte den variable told med en specifik told, fordi det viste sig, at foranstaltningerne ikke var effektive. Fra juli 1998 lå eksportpriserne, told betalt (dvs. inklusive den specifikke told), desuden under EF-erhvervsgrenens ikke-skadevoldende priser, som blev fastlagt i den oprindelige undersøgelse, og som var afgørende for toldniveauet.

2. **Sandsynligheden for fornyet skade**

(70) For at vurdere eventuelle virkninger, hvis de gældende foranstaltninger udløber, blev der taget hensyn til følgende elementer.

▼B

(71) En prispolitik fra russiske eksporterende producenters side, som har givet sig udslag i lave priser på markeder i tredjelande og markedet i Fællesskabet, sammenholdt med deres evne til at levere yderligere betydelige mængder ammoniumnitrat, vil efter al sandsynlighed få generelle pristrykkende virkninger på, hvad der er et meget prisfølsomt råvaremarked, hvis foranstaltningerne ophæves. Russiske eksporterende producenter vil efter al sandsynlighed overtage yderligere store markedsandele fra EF-erhvervsgrenen. Dette vil til gengæld føre til fornyet skade fra importen af varer med oprindelse i Rusland i form af faldende salgspriser for EF-erhvervsgrenen, nedgang i salg og tab af markedsandele såvel som alle deraf følgende virkninger for rentabiliteten.

(72) EF-erhvervsgrenen befinder sig i en vanskelig situation, navnlig med hensyn til rentabiliteten. Selv om situationen forbedredes mærkbart i det første år efter indførelsen af de berørte foranstaltninger, forværredes den igen, navnlig fra 1997, på grund af skadevoldende dumping fra importen af varer fra andre lande som fastlagt i forordning (EF) nr. 132/2001 og er nu endnu værre. Hvis foranstaltningerne over for Rusland ophæves, vil det ikke kun sætte EF-erhvervsgrenens situation på spil, men også påvirke den fordel, som erhvervsgrenen skulle drage af foranstaltningerne over for andre lande, idet den kunne blive mindre og endog helt udlignet.

(73) EFIA fremførte, at prisnedgangen på markedet i Fællesskabet fra 1997 skyldes en række faktorer, heriblandt det kinesiske importforbud mod nitrogenholdige gødningsstoffer, og ikke alene kan tilskrives den russiske prispolitik. Men selv om andre faktorer som faldet i efterspørgslen på markedet i Fællesskabet mellem 1996 og 1997 og den kinesiske strategi kan være årsag til et prisfald, faldt de russiske priser langt mere end alle andre eksportørers priser, og de lå langt under andre priser på import, som ikke var dumpingimport, fra lande som Litauen, Egypten og Bulgarien. Dette kan måske forklares ved, at Rusland mistede et af sine vigtigste eksportmarkeder, idet den russiske eksport til Kina var på mere end 1 000 000 tons, dvs. 90 % af Kinas import af ammoniumnitrat i 1996, dvs. året før forbuddet blev indført.

(74) Samme importørsammenslutning hævdede også, at da forværringen af EF-erhvervsgrenens situation allerede er blevet tilskrevet Polen og Ukraine i forbindelse med en anden undersøgelse, som førte til indførelse af antidumpingforanstaltninger, kan den ikke også blive undersøgt i forbindelse med importen af ammoniumnitrat med oprindelse i Rusland. Formålet med en fornyet undersøgelse på grund af foranstaltningers udløb er at undersøge situationen på markedet i Fællesskabet med henblik på at fastslå, om der er sandsynlighed for fortsat eller fornyet dumping og skade, hvis de gældende foranstaltninger afskaffes. I forbindelse med denne undersøgelse berør det forhold, at forværringen af EF-erhvervsgrenens situation blev tilskrevet andre tredjelandes tilstedeværelse, nemlig Polen og Ukraine, i en bestemt periode, derfor ikke analysen af russiske eksportørers fremtidige adfærd på markedet i Fællesskabet og eventuelle virkninger for EF-erhvervsgrenens situation.

(75) EFIA hævdede endelig, at nedgangen i EF-erhvervsgrenens rentabilitet fortrinsvis skyldtes prisstigningen på naturgas, og at der burde være foretaget en justering af den ikke-skadevoldende pris under hensyn til dette.

Som nævnt i betragtning 59 kan gasprisstigningen måske have haft indflydelse på rentabiliteten. Rentabilitet er imidlertid kun en del af analysen af EF-erhvervsgrenens situation, og som nævnt i betragtning 65 udviklede mange andre indikatorer sig negativt i den undersøgte periode. Gasprisudviklingen burde derfor snarere ses som en forværrende faktor end som årsag til skade, da det konstaterede pristryk ikke gav EF-erhvervsgrenen mulighed for at overvælte stigningen på sine salgspriser.

▼B

Endelig viser analysen af gasprisudviklingen i Fællesskabet i de senere år, at den er meget flygtig, og der kan ikke drages nogen konklusion med hensyn til den fremtidige udvikling. Det konkluderedes derfor, at der ikke er særlige omstændigheder på markedet i Fællesskabet til at berettige en justering.

(76) På grundlag af ovenstående konkluderes det, at der er sandsynlighed for fornyet skade, hvis foranstaltningerne ophæves.

G. FÆLLESSKABETS INTERESSER

1. Indledning

(77) I overensstemmelse med artikel 21 i grundforordningen undersøgte Kommissionen, om videreførelse og ændring af de eksisterende antidumpingforanstaltninger ville stride imod Fællesskabets interesser som helhed. Fællesskabets interesser blev fastlagt på grundlag af en vurdering af alle berørte parters interesser, dvs. EF-erhvervsgrenen, importørerne/forhandlerne og brugerne af den pågældende vare. Med henblik på at vurdere eventuelle virkninger af at opretholde eller ikke opretholde foranstaltningerne anmodede Kommissionen om oplysninger fra alle ovennævnte interesserede parter.

(78) I den tidligere undersøgelse blev det anset for at være i Fællesskabets interesse at indføre foranstaltninger. Da den nuværende undersøgelse er en fornyet undersøgelse med analyse af en situation, hvor der allerede har været antidumpingforanstaltninger gældende, er der mulighed for at vurdere eventuelle uberettigede negative virkninger af de gældende antidumpingforanstaltninger for de berørte parter.

(79) På dette grundlag blev det undersøgt, om der trods konklusionerne om sandsynligheden for fornyet skadevoldende dumping var tvingende grunde til at konkludere, at det ikke er i Fællesskabets interesse at opretholde foranstaltninger i dette bestemte tilfælde.

2. EF-erhvervsgrenens interesser

(80) Hvis der ikke opretholdes antidumpingtold, er det sandsynligt, at der igen vil forekomme skadevoldende dumping, og at EF-erhvervsgrenens situation, som forværredes i den undersøgte periode, vil forværres yderligere.

(81) EF-erhvervsgrenen har bevist, at den strukturmæssigt er en levedygtig industri, som er i stand til at tilpasse sig ændrede markedsvilkår. Dette blev navnlig bekræftet ved erhvervsgrenens fortjeneste i 1997 og dens investeringer i det allernyeste produktionsudstyr. Et heldigt udfald af disse bestræbelser er stærkt afhængigt af, om der er loyal konkurrence på markedet i Fællesskabet.

(82) Det kan med rimelighed forventes, at EF-erhvervsgrenen vil drage fordel af de foranstaltninger, der indførtes ved Rådets forordning (EF) nr. 132/2001, forudsat at der ikke findes andre kilder til skadevoldende dumping, som kan underminere dem. Det vil som nævnt være i EF-erhvervsgrenens interesse at opretholde antidumpingforanstaltningerne på importen af ammoniumnitrat med oprindelse i Rusland, da der er sandsynlighed for fornyet skadevoldende dumping fra Rusland.

3. Importørernes interesser

(83) Der blev modtaget spørgeskemaer og oplysninger fra EFIA (som repræsenterer 24 importører) og to importører (af de 48 spørgeskemaer, der blev sendt ud).

(84) Besvarelserne fra de to samarbejdsvillige importører bekræftede prisfaldet fra 1998 samt, at EF-producenterne havde måttet følge udviklingen for at sikre, at de var konkurrencedygtige. En af dem understregede også, at det var nødvendigt at opretholde den

▼B

europæiske infrastruktur for at sikre gode vilkår for levering til markedet i Europa, hvorimod sammenslutningen var imod at fortsætte med foranstaltninger.

(85) På baggrund af det lave samarbejdsniveau og da importørerne generelt arbejder med et bredt udvalg af gødningsstoffer, hvoraf ammoniumnitrat kun er et, konkluderedes det, at eventuelle negative virkninger af en videreførelse af foranstaltninger for importørerne ikke ville være en tvingende grund til ikke at vedtage, at der fortsat skulle være foranstaltninger.

4. **Brugernes interesser**

(86) Brugerne af den pågældende vare er landmænd. Kommissionen sendte spørgeskemaer til seks brugersammenslutninger på europæisk og nationalt niveau. To af dem besvarede spørgeskemaet. Begge er principielt imod at fortsætte med foranstaltninger.

(87) En brugersammenslutning fremførte, at analysen af brugernes interesser burde sættes i relation til de britiske brugeres interesser, da Det Forenede Kongerige har det største forbrug af ammoniumnitrat i Fællesskabet. Undersøgelsen viste imidlertid, at Det Forenede Kongerige kun tegnede sig for 16 % (i mængde) af importen af den pågældende vare fra Rusland til Fællesskabet i undersøgelsesperioden, hvorimod Frankrig tegnede sig for 47 %. På dette grundlag måtte argumentet afvises.

(88) Sammenslutningen fremførte også, at det ville mindske britiske landmænds indtægter, hvis de gældende antidumpingforanstaltninger blev opretholdt, og de ville derved blive bragt i en langt vanskeligere økonomisk situation. Som angivet i forordning (EF) nr. 132/2001 tegnede gødningsstoffer sig i gennemsnit for 6 % af landbrugernes samlede produktionsomkostninger. I betragtning af, at importen fra den berørte land tegnede sig for 5 % af forbruget af ammoniumnitrat på markedet i Fællesskabet i undersøgelsesperioden, og da sandsynligvis kun en del af en eventuel importprisstigning vil blive overvæltet på brugerne, er det sandsynligt, at en eventuel forøgelse af landbrugernes produktionsomkostninger vil blive minimal. Hvis EF-erhvervsgrenen skulle øge ikke blot salget, men også hæve priserne, ville enhver sådan prisstigning blive begrænset, fordi der findes andre forsyningskilder. 37 % af den samlede import af ammoniumnitrat til Fællesskabet er faktisk ikke omfattet af antidumpingforanstaltninger.

(89) EFIA og en brugersammenslutning hævdede, at antidumpingforanstaltninger betyder en begrænsning af landbrugernes alternative muligheder for at skaffe sig ammoniumnitrat til konkurrencedygtige priser, da kun 37 % af den samlede import af ammoniumnitrat til Fællesskabet ikke er omfattet af antidumpingforanstaltninger.

På den ene side må det nævnes, at formålet med antidumpingforanstaltninger ikke er at begrænse forsyningerne, men at genetablere loyal konkurrence på markedet i Fællesskabet.

På den anden side er procentdelen 37 % delvis undervurderet, da forsyningerne af ammoniumnitrat til EF-markedet fra lande, som sælger til dumpingpriser, blev mindre attraktive som følge af det stærke pristryk fra Rusland, Polen og Ukraine. Der er derfor stor sandsynlighed for, at lande, som ikke sælger til dumpingpriser, vil øge deres tilstedeværelse på EF-markedet, hvis der genetableres loyal konkurrence.

(90) På baggrund af ovenstående blev eventuelle virkninger for landbrugerne ikke anset for at være en tvingende grund til ikke at videreføre foranstaltningerne, da eventuelle negative virkninger for landbrugerne sandsynligvis ikke vil opveje de positive virkninger for EF-erhvervsgrenen.

▼B

5. **Konklusion om Fællesskabets interesser**

(91) På baggrund af ovenstående konkluderedes det, at der ikke var nogen tvingende grund til, at det skulle være imod Fællesskabets interesser at videreføre foranstaltningerne.

H. **ANTIDUMPINGFORANSTALTNINGER**

(92) Klageren gjorde gældende, at der var tegn på, at der var kommet nye former for ammoniumnitrat, nemlig blandinger af ammoniumnitrat med andre varer, hvis eneste formål var at omgå eventuelle antidumpingforanstaltninger vedrørende ammoniumnitrat. Toldmyndighederne er gjort opmærksom på dette problem.

(93) I betragtning af konklusionerne om dumping og skade og da det var muligt at fastslå, at der ikke opnås de ønskede resultater med de eksisterende foranstaltninger, nemlig at fjerne den tidligere konstaterede skade, konkluderes det, at det er nødvendigt at opretholde antidumpingforanstaltninger for at forhindre yderligere skade, og at foranstaltningernes niveau bør ændres.

(94) Med henblik på fastsættelse af tolden blev der taget hensyn til den konstaterede dumpingmargen og det toldbeløb, der er nødvendigt for at fjerne den skade, som EF-erhvervsgrenen led. På grundlag af reglen om den mindste told, blev skadesmargenen anvendt til fastsættelse af det toldbeløb, der skulle indføres.

(95) EFMA hævdede, at en dobbelt mekanisme (en specifik told sammenholdt med en mindsteimportpris) ville være bedst på grund af de ekstremt lave statsbestemte gaspriser, som de russiske producenter betaler. En specifik told anses imidlertid for at være tilstrækkelig, da den er baseret på resultaterne af den fornyede undersøgelse, og foranstaltningens form, en specifik told, forhindrer prismanipulation og absorption af tolden. EFMA's anmodning blev derfor afvist.

(96) For at fastsætte det nødvendige toldniveau til at fjerne den skade, der forvoldes ved dumping, blev der beregnet skadesmargener. Den nødvendige prisstigning blev fastlagt på grundlag af en sammenligning i samme handelsled af den vejede gennemsnitlige importpris og den ikke-skadevoldende pris på ammoniumnitrat, som EF-erhvervsgrenen solgte på markedet i Fællesskabet.

(97) Den ikke-skadevoldende pris fremkom ved sammenlægning af enhedsomkostningen og en fortjenstmargen, som det med rimelighed var muligt at opnå, hvis der ikke forekom skadelig dumping, under hensyn til den justering for forskellen mellem ammoniumnitrat i granulatform og pilleform, der allerede var foretaget i forbindelse med underbudsberegningen. Der blev anvendt en fortjenstmargen på 8 % til denne beregning. Forskellen ved sammenligningen af den vejede gennemsnitlige importpris og EF-erhvervsgrenens ikke-skadevoldende pris blev så udtrykt i procent af den samlede importværdi cif.

(98) Den anmodende part oplyste, at en fortjenstmargen på 15 % (afkast af anvendt kapital) ville være passende. Det var det nødvendige niveau for afkast til geninvesteringer på længere sigt og et rimeligt udbytte til indehaverne af kapitalandele. I den nuværende sag er det relevante begreb en rimelig fortjeneste, som EF-erhvervsgrenen kunne have opnået, hvis der ikke var forekommet skadelig dumping, hvilket ikke falder sammen med det begreb for fortjeneste, som kapitalindehaverne søger. I betragtning af resultaterne i betragtning 56 i forordning (EF) nr. 132/2001 og da der ikke fremkom andre bemærkninger, anses 8 % af omsætningen for at være en rimelig fortjeneste. For at sikre foranstaltningernes effektivitet og forhindre den prismanipulation, der er blevet iagttaget tidligere, anses det for passende at indføre en told i form af et specifikt beløb pr. ton.

▼B

(99) På grundlag af ovenstående fastsættes tolden til et fast beløb pr. ton ammoniumnitrat:

Land	Told (fast beløb) (EUR pr. ton)
Rusland	47,07

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

▼M2

1. Der indføres en endelig antidumpingtold på importen af gødninger i fast form med indhold af ammoniumnitrat på over 80 vægtprocent henhørende under KN-kode 3102 30 90, 3102 40 90, ex 3102 29 00, ex 3102 60 00, ex 3102 90 00, ex 3105 10 00, ex 3105 20 10, ex 3105 51 00, ex 3105 59 00 og ex 3105 90 91 og med oprindelse i Rusland.

2. Den endelige antidumpingtold fastsættes til faste beløb i euro pr. ton som følger:

Varebeskrivelse	KN-kode	Taric-kode	Fast toldbeløb (EUR pr. ton)
— Ammoniumnitrat, ikke i vandig opløsning	3102 30 90	—	47,07
— Blandinger af ammoniumnitrat med calciumcarbonat eller andre uorganiske stoffer uden gødningsværdi, med indhold af nitrogen på over 28 vægtprocent	3102 40 90	—	47,07
— Gødninger i fast form med indhold af ammoniumnitrat på over 80 vægtprocent	3102 29 00	10	47,07
— Gødninger i fast form med indhold af ammoniumnitrat på over 80 vægtprocent	3102 60 00	10	47,07
— Gødninger i fast form med indhold af ammoniumnitrat på over 80 vægtprocent	3102 90 00	10	47,07
— Gødninger i fast form med indhold af ammoniumnitrat på over 80 vægtprocent, uden indhold af phosphor og kalium	3105 10 00	10	47,07
— Gødninger i fast form med indhold af ammoniumnitrat på over 80 vægtprocent og indhold af phosphor bestemt som P_2O_5 og/eller indhold af kalium bestemt som K_2O på under 3 vægtprocent	3105 10 00	20	45,66
— Gødninger i fast form med indhold af ammoniumnitrat på over 80 vægtprocent og indhold af phosphor bestemt som P_2O_5 og/eller indhold af kalium bestemt som K_2O på 3 vægtprocent og derover men ikke over 6 vægtprocent	3105 10 00	30	44,25
— Gødninger i fast form med indhold af ammoniumnitrat på over 80 vægtprocent og indhold af phosphor bestemt som P_2O_5 og/eller indhold af kalium bestemt som K_2O på 6 vægtprocent eller derover men ikke over 9 vægtprocent	3105 10 00	40	42,83
— Gødninger i fast form med indhold af ammoniumnitrat på over 80 vægtprocent og indhold af phosphor bestemt som P_2O_5 og/eller indhold af kalium bestemt som K_2O på 9 vægtprocent eller derover men ikke over 12 vægtprocent	3105 10 00	50	41,42
— Gødninger i fast form med indhold af ammoniumnitrat på over 80 vægtprocent og indhold af phosphor bestemt som P_2O_5 og indhold af kalium bestemt som K_2O på under 3 vægtprocent	3105 20 10	30	45,66
— Gødninger i fast form med indhold af ammoniumnitrat på over 80 vægtprocent og indhold af phosphor bestemt som P_2O_5 og indhold af kalium bestemt som K_2O på 3 vægtprocent eller derover men ikke over 6 vægtprocent	3105 20 10	40	44,25
— Gødninger i fast form med indhold af ammoniumnitrat på over 80 vægtprocent og indhold af phosphor bestemt som P_2O_5 og indhold af kalium bestemt som K_2O på 6 vægtprocent eller derover men ikke over 9 vægtprocent	3105 20 10	50	42,83

▼M2

Varebeskrivelse	KN-kode	Taric-kode	Fast toldbeløb (EUR pr. ton)
— Gødninger i fast form med indhold af ammoniumnitrat på over 80 vægtprocent og indhold af phosphor bestemt som P_2O_5 og indhold af kalium bestemt som K_2O på 9 vægtprocent og derover men ikke over 12 vægtprocent	3105 20 10	60	41,42
— Gødninger i fast form med indhold af ammoniumnitrat på over 80 vægtprocent og indhold af phosphor bestemt som P_2O_5 på under 3 vægtprocent	3105 51 00	10	45,66
— Gødninger i fast form med indhold af ammoniumnitrat på over 80 vægtprocent og indhold af phosphor bestemt som P_2O_5 på 3 vægtprocent eller derover men ikke over 6 vægtprocent	3105 51 00	20	44,25
— Gødninger i fast form med indhold af ammoniumnitrat på over 80 vægtprocent og indhold af phosphor bestemt som P_2O_5 på 6 vægtprocent eller derover men ikke over 9 vægtprocent	3105 51 00	30	42,83
— Gødninger i fast form med indhold af ammoniumnitrat på over 80 vægtprocent og indhold af phosphor bestemt som P_2O_5 på 9 vægtprocent eller derover men ikke over 10,40 vægtprocent	3105 51 00	40	42,17
— Gødninger i fast form med indhold af ammoniumnitrat på over 80 vægtprocent og indhold af phosphor bestemt som P_2O_5 på under 3 vægtprocent	3105 59 00	10	45,66
— Gødninger i fast form med indhold af ammoniumnitrat på over 80 vægtprocent og indhold af phosphor bestemt som P_2O_5 på 3 vægtprocent eller derover men ikke over 6 vægtprocent	3105 59 00	20	44,25
— Gødninger i fast form med indhold af ammoniumnitrat på over 80 vægtprocent og indhold af phosphor bestemt som P_2O_5 på 6 vægtprocent eller derover men ikke over 9 vægtprocent	3105 59 00	30	42,83
— Gødninger i fast form med indhold af ammoniumnitrat på over 80 vægtprocent og indhold af phosphor bestemt som P_2O_5 på 9 vægtprocent eller derover men ikke over 10,40 vægtprocent	3105 59 00	40	42,17
— Gødninger i fast form med indhold af ammoniumnitrat på over 80 vægtprocent og indhold af kalium bestemt som K_2O på under 3 vægtprocent	3105 90 91	30	45,66
— Gødninger i fast form med indhold af ammoniumnitrat på over 80 vægtprocent og indhold af kalium bestemt som K_2O på 3 vægtprocent eller derover men ikke over 6 vægtprocent	3105 90 91	40	44,25
— Gødninger i fast form med indhold af ammoniumnitrat på over 80 vægtprocent og indhold af kalium bestemt som K_2O på 6 vægtprocent eller derover men ikke over 9 vægtprocent	3105 90 91	50	42,83
— Gødninger i fast form med indhold af ammoniumnitrat på over 80 vægtprocent og indhold af kalium bestemt som K_2O på 9 vægtprocent eller derover men ikke over 12 vægtprocent	3105 90 91	60	41,42

▼B

3. I tilfælde, hvor varer er blevet beskadiget inden overgangen til fri omsætning, og hvor den pris, der faktisk er betalt eller skal betales, derfor fordeles med henblik på fastsættelse af toldværdien i henhold til artikel 145 i Kommissionens forordning (EF) nr. 2454/93 ([1]) reduceres det i stk. 2 nævnte toldbeløb med en procentsats svarende til fordelingen af den pris, der faktisk er betalt eller skal betales.

4. Gældende bestemmelser vedrørende told finder anvendelse, medmindre andet er angivet.

▼M1

Artikel 1a

1. Importvarer, der angives til overgang i fri omsætning, fritages for den i artikel 1 anførte antidumpingtold, såfremt de er produceret af selskaber, fra hvilke Kommissionen har godtaget tilsagn, og hvis navne er opført på listen i den relevante kommissionsforordning, som

([1]) EFT L 253 af 11.10.1993, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 993/2001 (EFT L 141 af 28.5.2001, s. 1).

▼M1

undertiden ændres, og er importeret i overensstemmelse med bestemmelserne i samme kommissionsforordning.

2. De i stk. 1 omhandlede importvarer fritages for antidumpingtold, hvis

a) de varer, der er angivet og frembudt for toldmyndighederne, nøjagtigt svarer til den i artikel 1 beskrevne vare

b) der ved fremlæggelse af en angivelse om overgang til fri omsætning for medlemsstaternes toldmyndigheder fremlægges en handelsfaktura, som mindst indeholder de oplysninger, der er anført i bilaget, og

c) de varer, der er angivet og frembudt for toldmyndighederne, nøjagtigt svarer til varebeskrivelsen i handelsfakturaen.

▼B

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

▼**M1**

BILAG

Følgende oplysninger skal fremgå af handelsfakturaer for selskabets salg til EF af ammoniumnitrat, der er omfattet tilsagnet:

1. Overskriften »HANDELSFAKTURA, SOM LEDSAGER VARER OMFATTET AF ET TILSAGN«.

2. Navnet på det selskab, der er omhandlet i artikel 1 i Kommissionens forordning (EF) nr. [INDSÆT NUMMER], og som udsteder handelsfakturaen.

3. Handelsfakturaens nummer.

4. Handelsfakturaens udstedelsesdato.

5. Den Taric-tillægskode, under hvilken de af fakturaen omfattede varer skal toldbehandles ved EF's grænse.

6. En nøjagtig varebeskrivelse, herunder:

   — det varekodenummer (PCN), som anvendes i forbindelse med undersøgelsen og tilsagnet (f.eks. PCN I, PCN 2 osv.)

   — en beskrivelse i almindeligt sprog af de varer, der svarer til den pågældende PCN (f.eks. PCN 1: ammoniumnitrat uden indhold af nogen yderligere elementer – standardprodukt; PCN 2: ammoniumnitrat med indhold af yderligere elementer i særlige blandinger, osv.)

   — selskabsvarekodenummer (hvis relevant)

   — KN-kode

   — mængde (i antal tons).

7. En beskrivelse af salgsbetingelserne, herunder:

   — pris pr. ton

   — betalingsbetingelser

   — leveringsbetingelser

   — samlede rabatter og nedslag.

8. Navn på det selskab, der handler som importør i EF, og til hvilket selskabet direkte har udstedt den handelsfaktura, der ledsager de varer, som er omfattet af et tilsagn.

9. Navnet på den funktionær i selskabet, der har udstedt fakturaen, og følgende underskrevne erklæring:

   »Undertegnede bekræfter, at salget til direkte eksport til Det Europæiske Fællesskab af de varer, der er omfattet af denne faktura, finder sted inden for rammerne af og i henhold til bestemmelserne i det tilsagn, der er afgivet af (selskab), og som Europa-Kommissionen har godtaget ved forordning (EF) nr. [INDSÆT NUMMER]. Jeg erklærer, at oplysningerne i denne faktura er fuldstændige og korrekte.«